



UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE 1.LÉKAŘSKÁ FAKULTA

Kateřinská 32, 121 08 Praha 2

Klinika rehabilitačního lékařství

Albertov 7, 128 00 Praha 2

tel. 22496 8479, tel/fax 22491 7898

e-mail: blanka.oulicka@lf1.cuni.cz

V Praze 2. července 2008

Oponentský posudek
práce:

Petra Hladíková

Podmínky pro získání řidičského průkazu a možnosti úpravy motorového vozidla u osob po poškození míchy.

oponent:

PhDr. Jan Šplíchal

Universita Karlova v Praze

1. lékařská fakulta

obor ergoterapie

1. Název a téma:

Praktických kroků k technickým usnadněním (resp. vůbec umožněním) rozmanitých pracovních a zájmových činností osobám s handicapem nebude nikdy dost. Mezi předními tématy je v tomto ohledu trvale doprava. V tomto smyslu je volba tématu studentkou vhodná a vítaná.

Studentka (legitimně a vítaně) využila množnosti konsultovat práci již při jejím vzniku nejen s vedoucím, ale i s oponentem. Při té příležitosti jsem jí opakovaně vysvětlil, že zatímco poradenství a pomoc při úpravách motorových vozidel je vítanou doménou fyzioterapie (pí. Faltýnková) a ergoterapie (studentka), zdravotní způsobilost k řízení je dle vyhlášky 277/2004 Sb. výhradně věcí lékaře (posuzujícího = praktického, a doporučujících = specialistů) a klinického psychologa, a odborná způsobilost je výhradně věcí autoškoly. K těmto tématům se tedy ergoterapeut ani jiný odborník vyjma vyjmenovaných nevyjadřuje. Autorka přesto „podmínky pro získání řidičského průkazu“ plete do práce vč. názvu, aniž k nim pochopitelně cokoli přináší či přinést může.

2. Teoretická část:

V únosné míře a bez významných chyb hovoří o anatomii a fyziologii míchy a symptomech při jejím poranění – poškození. Rovněž v únosné míře se hovoří obecně o ergoterapii jako oboru.

Poměrně podrobně jsou pojednány otázky kolem výběru vozu vhodného pro daného klienta a pro nutné úpravy, dále otázky kolem přesunu klienta do vozu – z vozu a přesunu vozíku do vozu – z vozu (str. 19 – 32).

Na str. 32 – 35 je probrána problematika posuzování zdravotní (vč. psychické) způsobilosti a odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel. Pasáž tvořil původně článek oponenta, doslovně zkopírovaný z internetu (!) – po upozornění studentka pasáž zkrátila, čímž ubrala na srozumitelnosti a úplnosti a nic vlastního nepřidala.

3. Praktická část.

Zahrnuje kasuistiku klienta K.K. z centra Paraple (str. 36 – 46) – výběr a úpravy vozidla, nastupování – vystupování a nakládání – vykládání vozíku. Popis obsahuje vše nezbytné, je však nekonkrétní, heslovitý, neosobní, nijak si pod ním nepředstavíme skutečně proběhlé činnosti.

Dále je na str. 46 popsán a na str. 58 (příloha č. 4) přiložen informační leták „Možnosti úprav motorového vozidla pro osoby s poškozením míchy“. Není jasné, pro koho a pro jaký účel je leták určen (deklarovaně pro klienty, rodiny, terapeutů, sociální pracovníky a laickou veřejnost – tedy „pro všechny“): leták však pouze popisuje „rozdělení klientů do 3 skupin podle jejich schopností“ a elementární informace o nasedání – vasedání a nakládání – vykládání vozíku. Autorka „chtěla leták původně rozšířit do center, kde se klienti po poškození míchy vyskytují“ (sic !), „ale tento její cíl se nepodařilo zrealizovat“ – neuvedeno proč. Je nutno konstatovat, že klienti o nic nepřišli – takovéto a mnohem širší a praktičtější informace jsou jim v těchto centrech již mnoho let fyzioterapeutů, ergoterapeutů, lékařů, psychologů a dalšími poskytovány.

4. Závěr:

Informace, uvedené v posuzované bakalářské práci, byly možná nové pro autorku, rozhodně však nejsou - ani v žádném dílčím ohledu – nové jak pro odborníky, pracující s handicapovanými řidiči (ti by, když už, uvítali například aktualizovaný seznam pracovišť, poskytujících poradenský servis dostupně dle bydliště klienta, a pracovišť poskytujících technický servis a úpravy vozidel dtto., a to v celé ČR, nejen namátkově), tak bohužel ani pro klienty (dozajista nikoho z nich nezajímá, je-li „členem té či oné ze tří skupin“ popisovaných letákem; použitelnou informací je snad jen několik internetových adres organizací upravujících vozidla, ovšem beze slova komentáře).

Uvedená kasuistika se týká jediného klienta centra Paraple, s nímž autorka pracovala v rámci své stáže.

Pokud by práce disponovala přiměřenou mírou sebekritiky, jmenovala by se „Mé první letmé setkání s problematikou řízení motorových vozidel lidmi po poranění – poškození míchy.“ Tak jak je práce reálně pojata, skrývá velmi málo práce za velmi mnoho slov. Takto může být s povzdechem přijata jako další zástupce prací, které byly napsány pouze proto, že to patří ke studiu.

PhDr. Jan Šplíchal

návrh hodnocení: dobře

